

Gift Recd. J. 7. 77.

ROCHI HONERDI. I. C.

ET

SVPREMI IN HOL-

LANDIA CONSISTO-

RI SENATORIS

THAMARA
TRAGOEDIA.

LVGDVNI BATAVORVM.

Ex Officina Ioannis Patij, Academicæ Type-
graphi. Anno. 1161.

Amplissimis Clarissimisque Viris

D. D. D.

APOLLONIO SCHOTO, I. C.

COLLEGE NOSTRO.

HUGONI GROTIUS, HOLLAN-

DICI ZELANDICIQUE FI-

SCI ADVOCATO,

DANIELI HEINSIO, IN ACADE-

DEMIA LVGDVNO-BATA

VA HUMANIORVM LITE-

RARVM PROFESSORI,

AMICIS SVMMIS. S. P.

DVM laxamenti aliquid
gravioribus studiis foren-
sibusq; occupationibus ex
tragœdiarum lectione peto, paulo

ulterius progressus sum. Nam & stilo delectatus, & argumenti dignitate (scitis enim plerasque circa res personasque arduas versari) excitatus, occulte in fiduciam nescio quid tentandi incidi: non quidem tanquam mihi de scribenda tragœdia jam tum esset animus, sed uti venæ in carmen luxuriantis impetum sedarem. Dissuaseram jam olim huic studio: redierunt tamen mediocri cura ad numeros suos verba. Infecerat sermonis elegantiam fori barbaries: hanc quoque si non ad exactissimam latininitis, ad eum profecto nitorem cuius non pudeat hominem pragmaticum, itidem reduxi. Iam eousque processerā, ut versus quos condideram

ram scenam pudenter appellarem: jam in Chorū enitebar: jam Actum aliquem, & si Musis placet, justum operis nescio cuius membrū effinexerā. Denique citius prope tragœdiam absolveram, quam me illud agere serio ipse crederem. Qui in confragosis rupibus cochleas venantur, legēdi studio, in ipsā montium fastigia sæpe everti sunt, antequam attolli sese sentirent: ita nos omnes crepidines, omniaque præcipitia evasisse tunc demum vidimus, cum eo devenissemus, quo ire ipsi nos ignorabamus. Neque hæc a jactantia (nostis verecundiam meam) sed ex conscientia tenuitatis accipite. De edendo nunquam me somniasse dicerem, nisi apud illos

(...) 3

illos supervacuum foret, quibus de non scribendo jamdudum fidem factam existimo. nec est tanti gloria quā ex tergiversationis affectatione debeam sperare, ut eam mentiendo augeri velim. Illud quidem verecunde fateor, haecenus mihi foetum hunc placuisse, ut non fuerit consiliū cum necare, antequam vobis bellum istum pusionem sine ulla conceptione natū exhibuissem. Scitis quid singulis de eo iudicij fuerit. Cui cum pudor mēs resisteret, conjuncti deinde sententiam vestram in auctoritatem vertistis. Quid facerem? caniori vestro repugnarem, ut morosi? meae famae, ut contumaciter fastidiosum vitium incurrerem? Dedi pro parte manus

nus vestrae amicitiae, ne de eorum fide dubitarem, quorum ut eruditionem & censuram, ita singulare erga me studium veris experimentis cognoram: tantis certe sponso-ribus publico non erat prohibenda nostra Thamara. Periclitabor itaque in ista famae stomachum. Priorem autem (duas enim, qui nullam nuper, conceperam, jam tragoedias peperit, in specula continebo. Cū nullius haec indignatione emitti potest; cum aliquo etiam pietatis fructū. Altera quoque hanc ad permuniendam ad operosius nomen viam, deponere sibi videtur. Nemo vnquam in arenam, nisi armis innoxius exercitatus, descendit. Levioribus cibis irritanda est fames,

antequam ad coenæ caput accedas.
Accipite igitur, Viri Ampli. Thama-
ram nostram, plus prope vestri pa-
trocinij prejudicijs, quam authoris
curæ aut ingenio debituram. Alio-
rum vellicatiunculas, eorumque
præsertim ineptias, qui a nostro
munere ac dignitate poëticam
arcent, suo supercilio committo:
neque adeo ut illis satisfaciā sum-
morum jmo supra conditionem
meam virorum exemplis, defen-
sionem mihi non necessariam ad-
hibebo. Poteram enim istis tam
crudæ severitatis hominibus ex an-
tiquis quotquot in tragœdia sive
Græca sive Latina ordinē aliquem
duxerunt, ex nostris, ut alios taceam
illustrem Thuanum, vosque ipsos,
quo-

quorum in Republ. nostra nō poë-
nitenda est opera, opponere. No-
bilissimū enim Ianū Doufam & vi-
rum, & poetam, & senatorem, ipsi
cogitare debuissent. In hoc namq;
pulvere, quam decore summus ille
noster aliquando collega cucurre-
rit, provectiores ætate senatores
meminerunt: nosque ipsi in eun-
dem ordinem vivo etiamnum illo
accensi, admirati sumus. Sed mise-
ri angustique animi est, de ampli-
tudine hujus studij dubitare; for-
tassis etiam nimis arrogantis, in fe-
riantium Principum, Consulum,
Imperatorumque exercitia assur-
rexisse. Ego quidem hujus peccati,
modo si peccatum sit, notam de-
precor. Adeoque profiteor, existi-
(..) 5 ma.

mationis nostræ aleam, numquam
me in eo scribendi genere, in quo
non nisi summæ existimationis vi-
ri olim desinebant periclitaturum
fuisse, nisi vestræ fidei atque autho-
ritati summa apud me fuisset fides
atque autoritas. Valete Ampliffi
Viri, & nos, vt facitis amare pergite:

AD D. R. Honartium, vi-
rum senatorium, vt edat
Thamaram tragoe-
diam a se com-
positam.

Hæc Sophocleo certantia scripta cothurno,
Vel si quæ Latio grandius ore sonant:
Quod premis, aut paucis præbes voluenda
rogatis,

Digna tibi docta quamlibet illa rram,
Quæ te tanta tenent claræ fastidia famæ?
Cur votis longa posteritatis obes?
Scilicet incestis agitate furoribus Ammon,
Impunis nimia vobis pietate patris,
Factus post longum cursus culpabilis ævum,
Hæc etiam inficies sæcula labe tua?
Totq; aduersa tuo scelere præcepta recondet
Squallida perpetuo nox adoperta situ?
Et dein quisquis erit sublimibus apta cothurnis
Scripta hæc a sancto qui Samuele leget,
Næ falsus tot jam mirabitur illa potestas
Talia tam clausis præterijisse oculis.

*Qui noxa poterat te in partem, Honarte, vocare,
 Quod levior facto pœna sit ista suo.
 Vel quæ serorum est in spem concepta nepotum,
 Extinctæ sobolis scribere lege reum.
 Di melius. faustas & lucubrata per t oras
 Nolu Letheis mergere durus aquis.
 Sæc vel sera tuis Musis gratabitur atas,
 Damnata hoc saltem carmine facta legens.*

APOLLONIUS SCHOTTE.

In Viri Clarissimi
ROCHI HONERDII SUPREMI
AVDITORI I SENATORIS TRA-
GOEDIAM THAMARAM
HVGONIS GROTHII EPIGRAMMA

Herculeus labor, & soli fugienda Mycene
 Scilicet, & scelerum tot rea prima raris,
 Et nunquam Theba sine crimine, & aspera fata
 Quæ Troia victor, victaue Troia tulit,
 Vatis hæc Græcis, hæc declamata Latinis,
 Non male mentiri laus quibus una fuit.
 Tu melius, sicut doctumq; piūq; decebat,
 Coniungis tragicos cum pietate modos.
 Nec reris cantare nefas, quæ credere fas est,
 Nectibi religio est religiosa sequi.
 Qui numeros, qui verba capit, qui pondera rerum,
 Suspicit, ut vacua nobile mentis opus.
 Tu fervente foro, medijs in litibus ipse,
 Secessu dignum carmen, Honerde, facis.
 Sancta senatoris gravitas in carmine lucet,
 Et domini mores seria charta probat.
 Ipsa pudore rubens trepidat scribentis ad ora
 Regia fatidico nata parente Thamar:
 Et, metuens ne quid possit peccasse videri,
 Vatis verba, notas iudicis esse putat.

In Clarissimi Viri
ROCHI HONERDII
 supremæ curiæ senatoris
 dignissimi Thamaram &
 alte. am. necdu. n. edi-
 tam tragœdiam.

Argutioris inclytum toga lumen,
 Decusque cuncta temperantis *Astræ*,
 Quæ veritatis lance librat exacta
 Momenta legum, i. dicemque non audit,
 Nunc & Camænis grande pondus Honerdi,
 Auctoritate vel datum us exemplo;
 Sic te per omnes fama spargat atates,
 Nomenque mille sæculis tuum tradat,
 Ut nos faventis sensibus defixos
 Facunde vates in tuas rapis laudes,
 Dum carmen audax exeris cothurnatum
 Inter libellos, & fori graveis curas.
 Talis Sophocles *Attica* parens scena,
 Nunc civitati iura dixit & leges,
 Nec indiferto flexit ore *Theſſidas*:
 Nunc in theatro, meta laudis humana,
 Famam tragœdi publico tulit plausit.
 Vis quippe rerum, tum severa maiestas

In vate, servant non minus senatorem,
Togæque princeps, ſyrma geſtat atque implet.
Sive impotentes voce laſſat Aiaces,
Cademve iactat & nefas Oreſteum,
Virumque matris tradit Oedipum fama,
Omneſque vexat nœnias poetarum.
Te patria laus, aut Batava libertas
Ad alta natum ſemoverit rudi vulgo.
Nunc ſanctiore concitatus afflatu
Reges adornas & duces Idumeos,
Phadraſque & omnes dedocet Clytemneſtras
Sonare vates, impiaſque Medeas,
Indigna ſuppro, ſed iamen ſuprum paſſa
A fratre virgo, nata maximi regum,
Summiſque vatum, ſceptra quem pedo quondam
Mutaſſe ſacræ credimus vetuſtati.
Ne deſit horror & ſcelus theatrale,
Pietasque vatis legibus ſuis conſtet,
Vatis ſeveri: qui Deo vovet tempus
Quod ociatur, patriæque quod ceſſat.

DANIEL HEINSLVS.

AD LECTOREM.

B Enigne Lector, Thamarati
tibi exhibeo; tragoediam, cujus
argumentum secundo Samuelis li-
bro, capite decimo tertio reperies;
item apud Iosephum, libro septimo, capi-
te septimo. Placuit in exercitiū ingenij hac
materia, neque a cothurno abhorreere visā est.
Itaque novam rem orsus, pro captu meo ad an-
tiquum modum, lucubrationculam hanc cli-
mavi. Stetit mihi fateor non nullo labore. Vi-
cit tamen voluptas quam ex tractandi ratione
cepi. Tanti erat nullo exemplo ad leges tragi-
corum intractum hactenus argumentum redi-
gere, ut cū ipsa difficultate luctari me non pœ-
nituerit. Pauci dignitatem hujus studij, vnus
aut alter normam perceperunt. Ego in me co-
natum potius quam successum amo. Duas
viri amplissimi Hugonis Grotij, vnam Danie-
lis Heinsij tragoediā habemus. Quos si veram
viam inivisse dicam, parum ad vtriusque cru-
ditionem, si ad antiquorum sublimitatem per-
veni-

*
* * vni-

venisse, plusculū fortasse ad eorundē verecundiā dixisse putabor. Scimus tamen quid de Christo Patiente alterius, docti sentiant: quid autem de Infanticidio Herodis alterius, si quando lucem aspexerit, iudicaturi sint, ex Auriaci fama, jam nunc prævideo. Meo quidem animo usque ad exemplū placet, quidquid hujus vidi, Noli mirari si post illos, & nos aliquid ausi simus: ipsiſque adeo si publicæ expectationi non satis fecero, imputato. Quippe dū illorum fidem sequor, in iudicia vestra incidi; quæ ut mihi tam sint æqua postulo, quam tantorum virorum apud vos esse magnam auctoritatem novi. Spero equidem tibi hanc nostram, si non verborum calamistris, pietatis certe pondere, occultisque præceptis placituram. Non hærebo in consideratione illius viri, qui solus omnem omnium vitā, fortunam, ac conditionem, exemplo suæ; siue divinæ indulgentiæ siue calamitatis humanæ ratione; possit instruere: ad eos transibo, quorū flagitijs & contumelia in poenam illius (Davidem intelligo) usus est Deus. Tota namque hæc actio nihil aliud est quam implexa disciplina. Quid enim? Nonne te Ammonis incestus amor, claudere oculos ad vetitas illecebras docebit? Ionadabi ver-

sūtia

sūtia, purpuratorum nebulonum nequitiam? Thamarae injuria, parentum libidinem, liberorum contumelia plerumque expiari? Absalomini minæ, prætextus quos ambitio fraterno odio quærit? Hæc profecto ex ipso argumento, ut versus & quidquid a me est, quod admodum leve esse fateor, omittam, haurire poteris. Pluraque ejusdem philosophiæ: quæ neque inutilia, neque injucunda tibi fore, benigne Lector credo: atque ut ita sit, summopere opto. Satis mihi erit, & supra eruditionis famam, modo in hac qualicunque scriptiuncula, si non magis nostræ eruditionis, aliquos tamen pietatis progressus deprehendas. Me enim in his esse profiteor, qui eruditionem abesse ab illis scriptis non existimant, a quibus non abest pietas. Vale.

PERSONÆ.

AMNON.

IONADABVS.

CHORVS.

DAVID.

SENEX.

THAMARA.

ABSALOMVS.

ROCHI HONERDI. I.C.
ET SVPREMI IN HOL-

LANDIA CONSISTO-
RI SENATORIS
TRAGOEDIA

THAMARA.

SCENA PRIMA. ACTVS PRIMVS.

AMNON.

I Am purpurantis crissat Auroræ crocum
Eous Hermon, inq, precinctæ diem
Stantem paratis Phœbus expectat rotis:
Nec adhuc mariti gemmeus roris liquor
Cessit calori, quasq, presserunt ferae,
Infida monstrant præta pastoris notas,
Certisq, lustra deferunt vestigijs.
Iam claustra circum mugium læta boves,
Herbasq, languens prævorat gratas fames,
Dum folia caule firma nocturno vigent,
Fruticesq, rictus inter arentes crepant.
Strepunt relictis garrula nidæ aves,
Et post salutem voce sacratam Deo,

A

Am

*Aut castra lento parva suspendunt luto,
 Aut lata soboli pabula implumi vehunt.
 Duras arator preparat stiva manus,
 Et ad labores integros ipse integer
 Vocat iuvenco: vela deducunt rates,
 Sumptisque Zephyros navita tonsis vocant,
 Et fervet omne mane. Me duro expulit
 Gratae quietis nescium pectus thoro,
 Suasq; luci reddit exosa vices,
 Dum fata curas sortis alternant mea.
 Hinc ille nuper gentis Hebraea nitor
 Quem stupuit omnis Isaci vultum nurus,
 A fratre primum languet: & flagrans malum
 Faedis decentes induit rugis genas,
 Tacitoq; morsu carpit ataris decas.
 Vnde ista morbi petitis infelix mei,
 Turpissq; caecis astrans venis amor?
 Cur ipse vana vota detestor spei?
 Cur non potiri malo? cur flamma piget?
 Odisse poteram sanctius. Crescit nefas
 In fratre nostrum. Gentis o sancta parens
 Magnanime rector, cuius electum caput
 Iussu suave fragrat unguentum Dei,
 Quassatq; pollens scepira Iacobi manus,
 Tuae ne crimen istud in proles cadat?*

Hos

*Hos in penates intret incestus calor?
 Spera nepotes genitor, & seriem pia
 Diffone gentis. placuit Ammoni Soror.
 Sic illa stirpis clara maiestas tua
 Virinq; eundem porrigat sacris avum?
 Cur cessat auspex flammeis nata pater?
 En ille fidibus dignus hymeneus tuis!
 Sic regna certo iurat heredi Deus!
 Quin ipse peream potius, & vita luam
 Concepta mentis dira; solvamus patrem,
 Solvamus omnem scelere monstrifico domum.
 Nec quere plagam magne regnator poli;
 Hec expiari noxa vel flammis potest,
 Potest vel undis: seu magis mista placent
 Elementa poenae; iunge Neptuno faces,
 Et sulphur atra nube Tartareum plue,
 Virinq; nostrum sufficit crimen malo.
 Sed cur iniquus ipse se torquet furor,
 Propriamq; culpam durus exactor premit?
 Maiora facilis scelera dissimulat Deus,
 Prætextus istas aliquis excusat faces.
 Namq; illa prima iuris humani parens
 Natura, votis haut reluctatur meis.
 Fratrem sorori culpa disiunxit patrum
 Quos iunxit atus melior: ascendit thorum*

A 2

Soro:

Sororis altergentis augenda parens;
 Primumq; nexu crevit agnato genus.
 Duos in unum nuptia copus ligant,
 Coniunxq; fratris iura germana occupat.
 Decreta dura legis admittunt tamen,
 Adeoq; cogunt fratris effici thorum
 Inire fratres. Ergo si frater daret
 Lecto sororem, nuptijs nostris soror
 Effet petenda. quam dedit caram mihi
 Genitor sororem, criminis nobis metu
 Fugienda tanti est? haud procul distas meum
 Alege facinus. Sanguinis missi scelus
 Momenta propria vera si labis trahat,
 Ipsoque iustum crimen ex facto venit,
 Cur iura non sunt certa? cur olim duas
 Ducit sorores Abrahæ antiqui nepos,
 Alijsq; septem nuptias annis emit?
 Pium parentem filia quondam impia
 Fovere gremio: pœna deceptum senem
 Ecqua insecuta est? utraq; in gentem nurus
 Semen paternum filia immanem extulit,
 Fœcunda monstris; eque tam iuncto dedit
 Patri nepotes, & sibi fratres thoro
 Impune, quamquam mater horreret sale,
 Et adhuc recentes Sodoma ructaret faces,

Levi-

Leviore summam passâ vindictam malo.
 Sed quid? quid error vanus exemplis docet?
 Unde ista misera colligit mentis furor?
 Sic sic profecto est; crimen auctori placet,
 Nec se patrono facile damnatur nocens.
 Sed perge porro perge lethalis lues,
 Purga nocentem. Quidquid abstrusis latet
 Succis medullis, hauriat sævus calor.
 Mori pudico liceat. Infelix soror
 Quo te redegit fratris insani furor?
 In crimen anceps ille te ignaram trahit;
 Incesta facilis, dura diceris negans.
 Sed vox premenda est: plura Semmausvetat.
 Carere turpis arbitro debet Venus

SCENA SECUNDA.

IONADABVS. AMNON.

ION. **P**rognate summo patre, quem tuto in loco,
 Fortuna celsa posuit illustrem domus,
 Quis tantus inum pectus exurit dolor?
 Cur nulla eandem conspicit frontem dies,
 Spoliantq; vultus singula noctes tuos?
 Quo primus ille cessit ætatis vigor,
 Notumq; magnos inter aequales decus?

A 3

Qu.

Qua tate, fare, debiles artus fluunt?
 AMN. *Quid me sepultas intimo curas iubes*
Animi recessu proderet? & causas mali
Melius latentis? patere quem sœvus premit
Deus, pudendo vulnere, occulte premi.
 ION. *Temere benignum stultus accusat Deum.*
Tua ipse cœli vota præcurrit favor.
Omitto regna patris, & cunctis patrem
Regnis priorem, munus hoc genti Deus
Commune dederit; iure nascendi tamen
In hac vocari, sortis hoc, sortis tua est,
Omnescque solido diluit curas bono.
Nil impudentis quo spei extendas sinus
Vltra relictum est. AMN. *Quæ putat vulgus bona,*
Regnum, triumphos, dignitatem, gloriam,
Metire placida mente: si mentem quatit
Mœror natantem, quique spinosis morvens
Curis quietos turbat affectus labor,
Mox pretia migranti, seque pro mentis statu
Hæc vana iactant: muricis sacri nitor,
Gemma, rubentis munus augustum sali,
Suffulsa cedro tecta, cedrus divite
Auro revincta, fluctuantem pectoris
Non sistit æstum. Gliscit ex latis malum,
Et in beatos gravius insurgit dolor.

ION:

ION. *Quin casus illos sæpe prostermit levis;*
Nil ferre possunt, ferre qui minimum solent.
 AMN. *Parumne patitur, cuius infaustum iecur*
Sensim perennes excedunt intus faces,
Quem nec parata regio luxu dapes,
Doctave capiunt arte pulsata fides,
Sed tate languor inquires longa terit.
 ION. *Non sic amici nota spernatur fides,*
Vltra premendo: quidquid abscondit dolor,
Istas in aures prome, nec segnem manum,
Nec imperiti verba damnabis viri.
Quid ora vertis? alta quid summo trahis
Lamenta corde? AMN. *Scire qui morbum cupit,*
Possit mederi. ION. *Cur opem nostram abnuis?*
 AMN. *Et cura morbi & morbus ex equo naçet.*
 ION. *Virtute sapiens dura fortuna domat.*
 AMN. *Dat ista nullum plaga virtuti locum.*
 ION. *Nullumne fraudi? Sæpe quod virtus nequit,*
Dolus peregit. AMN. *Ipsa spes votis obest,*
Suorum misera vulnere cedit salus.
Cupio perire. ION. *Pariter exscindes domum.*
 AMN. *Si scelere posset, scelere constaret meo.*
 ION. *Obscura miseris neçtis, & dum defugis*
Tamen aliquid recludis agnosco notas
At ali prementis, sed mali tantum notas.

A A

AMN:

AMN. Nunc se medullis abdit occultis lues,
 Latebrisq; gaudet: fronte nunc tota iruat
 Præferre plagam: sequi iactando fovet,
 Dum deprehendi vulnus in ærum cupit,
 Ipsoque modo pene me morbo magis
 Latere morbum. ION. Fallor an vestigijs
 Pestem tenemus? huc odor duxit sagax.
 Et una miseros causa mortales ciens
 In hostumultus. primus ex oculis furor
 Artus per omnes, omne per corpus meat,
 Alasque virus noxium in venas abit.
 Gentilis error imputat vulnus Deo,
 Quem nosti Amorem numinis vani ferunt,
 Huius sagittis saucium pectus geris.
 Nunc te per illud sospitis regnum patris,
 Per spem tuorum, per tuum obestor caput,
 Meamque dextram: pande, quo vultu peris?
 AMN. Iuro potentis conscium numen Dei,
 Excutere volui (si qua successum daret
 Fortuna laeso), quidquid incumbit mali,
 Postquam latentes ignis in venas iit,
 Rapiuitque morbus corporis fracti decus,
 Tugante peior. Morte viuemus scelus,
 Turpes premamus frigore aeterno faces.
 ION. Necdum fateris cuius ignescas thoros?

AMN.

AMN. Tacere liceat, qua potiri non licet.
 ION. Summe quisquam senis in damnum silet?
 AMN. Summe quisquam loquitur in crimen sciens?
 ION. Fortasse amantem Veneris abiectæ pudet.
 AMN. Imo repulsæ ignobilem casum horreo.
 ION. Quia tam superba regis ut natum nurus
 Lector recuset? AMN. Quæ patrem, regem vocas,
 Et Absalomo pulchra germano tumet.
 ION. An in sororem cæcus erravit calor?
 AMN. Ignosce fuso. ION. Mentis afflictæ piget.
 AMN. Et ipse turpes damno queis vrer faces.
 ION. Quid illa, amoris dura dissentit tuo?
 AMN. Huc usq; tacitis osibus flagrat dolor,
 Vixq; ipse tantum credidi crimen mihi.
 ION. rulsisse primum stirpitus decuit malum,
 Antiqua medicas plaga detrectat manus.
 AMN. Dum pugnat animus, inq; diversum furent
 Luctatur ævis, tabidum hauri soloperit
 Amore corpus, nocuit & sanctus pudor.
 Partes uterq; morbus absolvit suas.
 En quo redegit dura pugnante Venus,
 Morientis umbram vivus Ammonis traha
 ION. Ergo premetur mortis invidia soror,
 Odiumque amata fratris extincti feret?
 Tam dira potius nostra prævertat fides.

A 5

AMN.

AMN. In me salutis nulla spes restat mea:
 Aliquid furori, finge, concedam improbo;
 Primum est fateri. scilicet fasso soror
 Præbebit aures? proximum, incertæ preces
 Tentare. vanas contumax spernet preces.
 Nec rapere tutum est: virginum cætus comes
 Clamore amantem prodeit. En summam rei;
 Succurre: poscit perditus curam status.
 ION. Consilia nullum sana repperiunt locum;
 Fraus una superest. AMN. Cauta cui fraudi patet,
 Quam claustra regis & frequens comitum fides,
 Cunctis que seruat firmitor claustris pudor?
 ION. Scrutemur omnes rebus angustis vias:
 Virtute, precibus, arte, blanditijs, minis.
 AMN. Qui vis honeste seruiat vitæ modus.
 ION. In spem salutis pectus erectum micat,
 Sui sed ipse machinas horret doli.
 Servare regni suadet heredem fides,
 Deserere pietas. AMN. Maius hæc maius malum
 Læsiq; pietas implicat regni scelus.
 Vitium est pudoris, proximum Regi caput
 Ob crimen anceps in necem certam dare.
 Nos nos iubemus: nostra succedit fides.
 In me redibit facinus auctorem iurum.
 At in profare, fraude qua votis fruam?

ION.

ION. Capienda morbo est, causa qua morbi fuit.
 AM. Ne parce vitæ, vota sunt tanti mea.
 Mercede vili qualibet stabit Venus.
 ION. Vecors misérias morte permutat furor;
 Fraus hæc amores pariter & vitam dabit.
 AM. Quin macerata prome solamen spei,
 ION. Exile longis corpus exhaustum malis,
 Fidem periclo facile maiori dabit:
 Geminetur astu morbus, & irrepidi patris
 Flectatur animus: ille defixum thoro
 Inviset ultro; teque languentem pio
 Mulcebit ore; tempus hoc partes tuas
 Tibi relinquit. Corde percusso pater
 Quid non saluti tristis impendet tua?
 Quis non laceffet debilem mensis famem?
 At in palati segne causatus malum,
 Fastidiosus sperne quæ dantur dapes.
 Donec paterna vicerint agrum preces,
 Sibiq; credant quod cibum admittas dari:
 Tunc voce, qualis semivivo convenit,
 Benigne genitor, quando me in vitam vocas,
 Præfecta mensis sola sit nostris soror.
 Subiunge; suaves illa, siquisquam, dapes
 Miscebit agro: cupiet actutum pater,
 Tuisq; gaudens sistet incautam thoris.

Eu

*Tareliqua perage. AM. Scilicet, doctum moneſ;
Iſta nec ullam poſſulant fraudes moram,
Noſtra ſaluti. namque iam dudum timet.*

CHORVS.

Priſci progenies nobilis Abrahæ,
Ipſum qua ſerie perpetua Deum
Vnitas anima tangis amoribus,
Cognatiq; vicens ſemine numinis
Miſceſ ſidereum cœlitibus caput,
Purgati pateat regia pectoris,
Nil vulgare fero. ſed quibus occidis,
Infelix iterum criminibus ſalus
Humani generis. Vix liquido ſolum
Amplexu medium circuiſit mare;
Vix ſignis gemini diſpoſitis poli
Ducebant choreas, Vix faciles opes
Mandati dominus fuderat ubere.
Nec dum qui caperet aut decus aut modum
Admirator erat, cum pater, *arbitrium*
Quid ceſſamus, ait, fingere? quem neque
Præſectura novi dedecet ſolus,
Exemplum me. ſcilicet & rudem

Gle-

*Glebam non rudibus ſub digitis inbet
Formari in faciem, quam prius halitus
Dignatus ſimilem conſtituit ſua,
Quo ſaſuſque ſinit. Nec tamen hæc tunc
Sortis ſumma ſtetit. Sed placuit virum,
Diſiuncta ſolidum ſindere ſæmina,
Secretiſque duos tradere gaudijs.
Ergo compoſitis luminibus ſopor
Fæcundat generis perpetui patrem,
Donec magnanimam coſta viraginem
Iuris participem indiuidui daret.
Ibat par dominans, & reverentia
Maieſtate, feris, arboribus, ſolo,
Et ius et ſonitum nominis indidit.
Felix ſi faciles ſæmina ſtrictius
Interdicta oculos poſſit ab arbore
Avertiſſe tamen. Vicit amabilis
Heu pomi facies. vici, & impio
Morſu progeniem nondum etiam ſuam,
Et ſe cum miſero coniuge perdidit.
Tunc demum ſceleris vidit acumine,
Quidquid tranſierat ſimplicitas viri,
Confeſſuſque ſuam nequitiam pudor,
Caſarum latitans tegmine frondium,
Irati faciem iudicis horruit.*

Extrem-

Extemplorabies lexque inamabilis
 Mortis seposita, corripuit gradum.
 Ignemq; aciem perspicuam nimis
 Invasit tenebris. Quam cuperent Deum
 Contempti facinus fulleret imperi.
 Satis debuerat lumina cautior
 Inconsulta novis stringere pressus
 Frænis posteritas. Sed scelere nefas
 Sacris adiicitur deterioribus.
 Formosa rabido flagrat adultera
 Aspectu soboles degener, & faces
 A non legitimo fomite concipit.
 Nec præter speciem quod placuit, fuit.
 Et iam deciderant crimen in alterum
 Recordes oculi. Sed neque segnius
 Infamem populum funditus eruit
 Extinxitque faces nubibus improbas,
 In vultus placitos supplicium pluens.
 Non frustra moneo: discite noxijs
 Legem luminibus ponere, discite
 Concesso Venerem claudere limite.
 Dissentire pie pectora lubricis
 Assuescant oculis, sitque aliquod decus,
 Recto quod liceat cernere lumine.
 Nec flammæ facie qualibet excitet

Sanctus

Sanctus compositis motus ab ignibus.
 Vidi qui spatijs liberioribus
 Vulcanum patulo crederet aëri
 Securus segetis, quam facili levem
 Ventorum stipulam crimine perderet.
 Ni stet flamma pijs pectoris innocens
 Intra non vetitæ septa libidinis
 Ipsos cum populis corripiet duces,
 Euertetq; domos, quas licitis fovet,
 Debacchans facibus non licitis Venus.
 Et nostris positam credite finibus
 Effrenes oculos qua trahat arborem,
 Sed quam jure Deum non nimis aspero
 Actum legitimi juris in ordinem
 Promissis etiam fructibus instruit;
 Casta qui sapientis carpente dextra,
 Suspensosq; gradu gaudia, quæ pater
 Commendat placida lege modestiæ,
 Præscriptisque bonus temperat ignibus.
 Si quem non moveat fas reverentiæ,
 Nec fœdis animum subtrahat æstibus,
 Ulterioris gladium sentiet Angeli
 His flammæ etiam fundere sæculis.
 Fines quæis moveat sentiet improbos
 Et nunc esse Deo, nec facilem minus
 Quam nos in facinus numinis impetum.

tera

THAMARA
ACTVS SECVNDVS.
DAVID

Ignosce cœlum, tuq, quo semper duce
Quas cumque feix vacit arumnas labor,
Cœli imperator; si quid afflatus dolor
Victos paternus cogat, & fracti senis
Virtus aberret. Genua convellit timor.
Quin ille duris acer, indomitus, rigens,
Animus, secundis cedit: atque impar bonis,
Quæ forte finxit ipse, formidat mala.
Sui: ne nostra deficit votis fides,
Fideiue mendax deficit nostra Deus?
At non Odolla tectus inf. mi specu,
Soceroque toto pressus & bello j. mul,
Sperare timui: victor & tutum statum
Regnum beato n. ctus, aut horis ratam
Damnam timendo rebus in latis fidem.
Quis iste torpor, quique constrictas vigor
Glaciat medullas, sanguinem in massam ligans?
Non est metus: non est metus: maior movet
Animum tumultus: augur est tantus super.
Misera clades ipsa dirinat suas.
Instat sereno sæda tempestas polo,
Cum lene nullo murmurat vento salum,

Vltio.

TRAGOEDIA

Vltroque motos nuntiat stridor Notos,
Nec p. Etus hostis istud externus quatit;
Nostrum subactum ille suscipit iugum,
Placidique flor et sinibus igni quies.
Namque & profana culor Astanthes Moab
Mensura duplicis funis extinctus iacet.
Et qui Damasco bella sociata intulit
Sobe tyrannus, cessit invitus via
Ad mox eodem Marte vincendos Syros.
Sic dum triumpho petitur Euphrates meo,
Ipsam triumphis inuenit causas iter.
Immane forti excussimus frænum manu,
Et vim tributi: quodq, nos solvat dari
Tributi, Idume reddit, ac tandem luit
Deiecta turpem gentis inuictæ notam,
Veterisq, servitutis eradit probra.
Quodcumque proavis Numen addidit soli
Me Rege colitur. Danis hinc fontem bibunt
Libanique nostri culta pendens secant:
Illinc arenis Bersabe siccis calens.
Excludit hostem: cingimus læva freto
Quod occidentem ducit ad Gades diem,
Dextra remotus prospicit tutos Arabs,
Et molle leni mulcet affatu solum.
Iam pauciores Delus, & piscem Dagon

B

Fet.

Permissus aras numine infando occupant,
 Lucisque rarus friget everfis focus.
 Contra potentis asserit vires Dei
 Et fœdus arca: teque quo fornix poli
 Impletur uno, cuius immensum undique
 Spatia universi vincit, & tantum sui
 Fines coërcent, stirpis electæ inclytum
 Hac hac ab urbe regibus monstrat patrem.
 Sarrana dominum sceptrâ Iudæum tremunt,
 Et comis Emath, quique legatis procul
 Secunda missis bella venerari iubent.
 Nec si novatas asperent gentes manus,
 Oriensq; vires totius unitas trahat,
 Trepidemus arma. Fundat extremo ferox
 Æthiopus amne Nilus, & pecti ruant
 In bella Seres; Parthus intendat fugam
 Pariterque nervos, Susa deducant viros,
 Pharetrasq; in unum exhauriant omnes ducem;
 Iungatur alius orbis, & quidquid vagus
 Schytes mimatur, quidquid Euxinum latus
 In arma nutrit, Colchico ferrum impie
 Acuens vencno Tanais & Phasis manus;
 Ipsa q; ab Arcto iungat extremus Geta,
 Sint q; una mundi castra; nil hostes moror,
 Munitus illo quo steti semper Deo.

Ergo

Ergo alia maior causa turbatum quatit;
 Iustusque trepidum principem in motus agit.
 Non sic minaci ira subsidet Dei;
 Gravem citate turbinem novi manus.
 Eheu paratos rursus ad luctus vocor,
 Novisq; causas fata lamentis struunt.
 Nec frangit acrem vana formido virum,
 Sed nos ab ipso discimus telo peti:
 Obliquat iram, meque sic gravius ferit
 Cum dira plagis dextra transversis ruit,
 Quæ tanta sartos damna convellunt lares,
 Mei q; dudum bella cum votis gerunt?
 Hoc hoc nocere est, cum nocet natus malum.
 Vix ecce rapiti nuper infantis coit
 In se cicatrix. maior invadit dolor
 Iterum parentem, meq; robusta movet
 Ætate natus: natus afflictæ domus
 Spes certa, & annis maximum fœsis decus:
 Ille ille languet natus, & tristes timet
 Acherontis undas. Placuit hoc placuit polo?
 Non potuit aliud fulmen infaustum patrem
 Repetere toties, unius nostrum caput
 Ictus fuisset. Turba florentis domus
 Vel dividenti sufficit pœnas deo.
 Nec temere clades ille confundit meas

B 2

Dispo.

Disposita veniunt, gravius ut veniant, mala.
 Infans in omen cecidit, in veium cubat
 Feriendus Amnon vultus, & fractam domum
 Mœrore pariter, pariter exemplum movet.
 Sua quia ultra spondeat genti senex?
 Si nec tenellos innocens atas tegit,
 Iuvenescq; nullus ordo nascendi iuvat,
 Cur dubitet omne stirpis incerta genus?
 Pœnam undecumque patimur. Hinc falsi puer
 Impar feroci mortis aspectu jacet,
 Soloq; monstri territus vultu occidit.
 Illinc potente forficem intendunt manu,
 Plenasque Parca juvenis abrumunt colos.
 Primi ultimiq; strage quid medios velint
 Sperare planum est. Sic suos facilis iuvat?
 Errata sic condonat, & scelerum pins
 Pœnas remittit? paria quid si posceret
 Et nos iniquo cerneret vultu Deus,
 Homicida ferrem gravius aut mæchus malum?
 Laterem mallem, & patrios pastor greges
 Solo timendus ducere in saltus pedo.
 Non ambientes incidit sceptrum in manus.
 Cur scelera nobis imputas regni pater?
 An quod vocasti? sortis hoc summæ malum,
 Et tumque reges moris humani tenet;

Pecca-

Peccare cupiunt posse cum tuto datur.
 At tu quousque? criminum dudum piget,
 Heretquetardus aridis humor genis:
 Misere Genitor. Petitur in nato parens,
 Tuumque regem morbus Ammonis premit.
 Cur in novercam crimen, ad iusti quoque
 Natos redundet, clade permista, thori?
 Amata pellex liberis iustis nocet.
 Tam seva nunquam monuit iratus licet
 Interpret ille numinis læsi Nathan:
 Et morte pueri credidi falso scelus
 Satis piatum. pœna sic iuxta suum
 Nefas stetit. Sparsumus cinerem comis,
 Artusq; fœdo affliximus tristes solo,
 Si forte vitam victus infanti daret,
 Qui nunc necem minatur Ammoni Deus:
 At ille (facinus!) rapuit & puerum simul
 Telumq; in istud alterum ammentat caput.
 Non sic tamen promissa constringes pater,
 Trepidatq; in arctum vota stipabis spei,
 Ut cedat animus. tota decrescat domus,
 Oculoq; nato claudat extremo parens
 Divisus in tot funera, & fœtae fluant
 Anni iuventæ, pascas occulto tamen
 Cœli favore. Cuncta præcidat Deus

B 3

Non

Cet

Non tollit unquam credere infirma est fides
 Ratione nixa. Releget exhaustos prius,
 Annosq; Lache sis reddet elapsos seni,
 Cineresque sobole fata mutabunt meos,
 Iurata genti sceptrum quam tollant pia,
 Hæresq; de sit fœderis tanti capax.
 Sic prisca quondam generis aterni patrem,
 Cum iam sub ittu trepida spes staret metus
 Mirata pietas, certius vidit patrem.
 Nostram cadendo stare stat jat is domum.
 Sed quid moramur? morbus Ammonis vocat
 Intro parentem. pressus abdatur dolor,
 Tristesq; fortis hauriat lachrimas metus:
 Deductus egros vultus occulte fovet.

CHORVS.

Solymaturres, firmaq; Sion
 Edita rupe, cuius muris
 Habitat sancti fœderis arca,
 Soloque ratum numine sacrum,
 Quam fatidici principis arma
 Miscuit victis regibus astris,
 Ornatq; sui nominis heros
 Felix titulo: cingere ferris

Mitis oliva, celsumq; caput
 Aude latis credere rebus.
 Stant immoto iurata Deo
 Regna piorum, sponsoque nepos
 Atavis fruitur rege beatus,
 Et non refugis amplius agris.
 Salve populo promisse pater,
 Facilisq; tuas accipe laudes,
 Imperij decus, & sanctæ spes altera Gentis,
 Cuius inexhaustum cælo vis enthea pectus
 Implet, & ingentem reddit post sæcula Moſen.
 Aude armis invictæ pijs: te limite nullo
 Tempora, nec vasti capiant spatia ultima mundi.
 Quod prima tuæ gloriæ fame
 Calcarit iter? quam certa dedit
 Non plebeiæ elementa spei?
 Tu spumantem deijcis aprum,
 Celsiq; premis colla leonis,
 Nemorisque puer iam terror eras.
 Tua non annis sed signatur
 Meritis atas. Vidimus unum
 Quo libertas publica nuper
 Hæsit ephæbum: regni iam tunc
 Mercede gigas pendendus erat.
 Dum palma prior gradus est palma

Mius

B 4

Sepe

Sæpe sequentis, notum est pretium
 Bis centenis flebile nuptis,

Quo pacta Michol.
 Seu te soripes in bella vehat,
 Seu te levibus gloria plantis,
 Quicumque rotas fervidus ense,
 Mors atra volat, multoq; natant
 Sanguine campi.

Idem grate munere pacis,
 Iusti normam principis imple,
 Tu voce Deum facilem nostris
 Virijs placas, tua testudo
 Omnes meruit carmine laudes,
 Dum canis æthereo nascendum e semine regem,
 Subiectis placidum, devictis hostibus acrum;
 Sive virum nulla celebrem contagio malorum,
 A bore depingis, rigua qua cespitem surgens
 In onso altrices obscurat stipitem lymphas:
 Seu tempestates famulis, ventosq; paratos
 Ad mandata Dei, bigaque in nubibus instar,
 Magnifico resonas plectro: sive horrida legum
 Scitæ refers, duosque patres: aut voce suavi
 Turasamque fidem venturamq; secula pandis,
 Nec tui tantum pietas nervis
 Sancto, dicitur molliibus hymnos,

Præfer-

Præferre parum est gaudia verbis:
 Te fatalem vidit cistam
 Saltante sequi, placidig, Dei
 Propius numen sensit Iuda.
 Proh Niliacæ sistræ iuvencæ,
 Maculisque tuis vanior Apis,
 Sperate vices! Exul veteres
 Non sic populus projicit iras:
 Hæret memori pectore Cenchres,
 Et non ultra debere potest,
 Mixtus pœnam cum bile pudor:
 Tantos animus ventilat ignes!
 Vix hæc poscunt vix bella tuas
 Remagne manus. da magnanimis
 Hæc prima parens prælia natis.
 Pollens multa regia prole
 Vehat ingentem quacunque patrem,
 Sarrapâq; tuos utraque calens
 Face, diversus sentiat orbis,
 Carpantque novas undique lauros.
 Tuque ante omnes nobilis Ammon
 Sors prima domus, quo non alium
 Maiore pater stringit amor:
 Spem perpetui concipe regni,
 Et te fati trade futuris:

R 5

Hoc

*Hoc vota patris populiq; preces
Cælo pariter nitente volunt.
Nec te summis de fore rebus,
Indolis altæ gloria spondet.
Tantum fœdas excute flammæ:
Sensimus ignes miserande tuos;
Perdes totam cum gente domum,
Nî cedat amor. Superet curam
Melior regni cura propinqui.*

ACT. TERT. SCENA. PRIMA.

CHORVS. SENEX. NVNTIVS.

CHO. **E**ffare, quonam regij morbum loco
Nati relinquis? SE. Vt it occulta face
Tabes medullas: iamq; depasto cutis
Aret liquore. cecit in rugas decor,
Lapsumque nudi ossibus corpus crepat.
CH. Vnusne miserum ducit in praeceps tenor,
Variæve dubius morbus alternat vices?
SEN. Stat sine nullo: trepidat instantem dies
Diem peracta. CH. Quas hæbet morbus notas?
NVN. Indicia variant: sæpe suspensus manus
Vena latentis pulsus exilis fugit,
Aut si qua motus causa confusæcæ

Glome.

*Glomerantur ictus, inque compositos agit
Ager tumultus sanguis. Interdum furit,
Acresque calidum pectus evolvit faces:
Rursus remittit corporis læsi calor,
Rigensque frontem pallor exanguem occupat:
Vtrumque nunc concurrat, ac miscet suum
Frigus calorque viribus iunctis malum;
Vni nec una pestis intentat necem.
Stupent periti sanguinis fusi luem.
Illum tenacis densitas tibi movet,
Crassusque lentas actus in bullas cruor.
Liventis illum carulus fellis color,
Maculisque virus semper obscænis nocens.
Hunc æstuantes intemis fibræ facces,
Nullusque venis haustus e siccis latex.
Quis studia narret artis, & contrarios
In se magistros? quisque quod damnet videt,
Nemo sequendi. quaritur morbi genus,
Nec invenitur. hætenus tantum sciunt,
Quid non sit ista pestis. CH. O nimium latens
Natura, miseros quanta caligo premit!
Scrutantur omnes corporis læsi notas
In alia cæci. Sensus ut constat viro?
NVN. Si metienda est inde languentis salus
Magis æstuiamus, namq; ab incertissimis*

Quid.

*Quid habere signis ipsa spes certi queat?
 Nunc grande captat voce sublimi sophos
 Magnique tantum scita declamat Dei,
 Nunc in cachinnos splens diffuso ruit,
 Et spargit hilares levior affectus iocos.
 Plerumque secum pugnat, & vario natat
 Divisus animus: vult, negat, prohibet, iubet,
 Fiet, ridet, ardet, oscitat, languet, valet.*
 CEO. *Quid? ille natis semper indulgens pater
 Quem nuper agri stravit infantis dolor,
 Hoc ferre mente vulnus erecta potest?*
 SEN. *Ut vidit agri triste simulacrum parens
 Nati, repente similis attonito stetit,
 Vixque ipsa fracta verba singulitit sono:
 Tunc ille regni nate successor mei?
 Hac prole in avum certa nitetur domus?
 Ten frater unum, cara te speret soror?
 Cur ora flectis? flexerat vultum patris
 Ceu verba damnans. Tolle deicctum caput:
 Si quid medentum cura vel pietas potest,
 Sagax ab arte cuncta depromet fides.
 Quoscumque felix exp. imit succos Arabs
 Pæonium in usum, quidquid Armenius metis
 Gleba salubri, quique spirantes colit
 Panchæus herbas, doctus inquireret labor,*

Arce.

*Arcemur horto quem frutex vita beat,
 Felix, perennis: nosque contemptæ reos
 Legis tremenda morte multavit Deus,
 Inobsequentis in scelus natos viri.
 Hinc arcta miseros vita mortales premit,
 Clauduntque fata germen ad sacrum viam.
 Tamen propinqui iene spiramen loci
 Impertit aliquid: & suas Ganges aquas
 Immiscet herbis, miscet Euphrates suas,
 Quæq; e salubri semina abradunt solo
 Ripis reponunt (illa) cur Amnon times?
 Et qua beato Nilus effundit sinu
 Quartusque Tygris, vulnere opponam ino.
 Nec verba dcerunt, verba placabunt Deum,
 Precibusque nostris pristinæ advertet salus.
 At tu ruentis debiles stomachi iuva
 Vires edendo: lenta placetur fames.
 Amnon, geramus, subdidit, morem patri:
 Sed cuncta delicata fastidit fames:
 Iam morbus omnes longus expendit cibos;
 Sed odit omnes. Sola se quales soror
 Thamara solebat condiat nobis dapes;
 Illæ placebunt. Illicet iussit pater
 Natam vocari. Iamq; ne longum morer,
 Huc me ministro pulchra ducetur soror.*

SCEN.

SCENA SECVNDA.

DAVID. THAMARA. SENEX.

DA. **D**ivis salutis ultimæ expectant opem
 Extrema nati. Non quidæ summis opem
 Qualem solemus vtilem rebus dare;
 Sed quam negare nescit affectus patris
 Prognata Maacha poscitur fratri soror,
 Si forte segneæ dapibus expugnet famem.
 Atque ipsa propero pergit huc virgo gradu.
 Sic sic agendum, nata, suspirat cubans
 Germanus ager artis auxilium tuae,
 Sororiosque frater implorat cibos.
 Pietatis unum restat hoc munus tibi.
 THA. Tango parentis fronte deiecta genu:
 Negare quicquam sit mecum Ammoni scelus.
 Tam iussa regis chara, quam fratris salus.
 Quanquam palati saepe torpentis stupor.
 Illudat aegris, errat ut sensus fere
 Censura lingue. DAV. Causa nonnunquam levis
 Periclitanti pondus haurit vanum tulit.
 Namque & subinde ratio quæ prodest latet.
 Forsan sororis ille, quam mensis, magis
 Pasceatur ore: forte cognatæ manus
 Genio salubres condecient lato cibos:

Sax

Sanguis medullas sanguinis iuncti movet.

THA. It sisse satis est genitor. DA. Eventam præ
 Præstate fata. Rursus hoc unum Deus,
 Suo quid hæres pellitur primus loco?

SE. Dimitte comites virgo, ne strepitu quies
 Geminet cubantis læsa germani malum.

SCENA TERTIA.

SENE X.

Postquam parentis ducta mandatu Thamar
 Thalamum subiit fratris, & circa thori
 Secreta, roseas virgo detexit genas,
 Vix in salutem verba, suffecit stupor.
 Vtrinque certans: seque lamentis tener,
 Et hinc & inde prodidit veris dolor.
 Ut prima pietas mutuo amplexu stetit
 Satiata, & omnes fortior rupit moras
 Affectus; ecce qualis hybernas nives
 Hermon solutis sole dissipat iugis,
 Sic virgo fluxit: imber irrorat sinum,
 Guttasque vultu mæ. or assiduas agit.
 Frater tamen si morbus, & pietas simul
 Oculos lacessant, abdidit lacrimas tamen.
 Illam decebat flere, nec forma fuit.

Lactu-

*Iactura luctus. Vere sic primo rosas
 Commendat humor, rore qui puo natat
 Tremulum per osi rum. Moverat cunctos dolor
 In se puella. Miscet extemp'lo dapes,
 Pingitq; massam farre pu. gato levem:
 Illuc iacentem quidquid irritat famem
 Perita confert. Succus Hybleo fluit
 Favo petitus: cinnami felix sapor
 Plenoque manant nectaris rivi cado.
 Emendat auras nidor immissus foco,
 Graiusq; sanos pascit astantes odor.
 Ager saubres ipse spiratus probat,
 Cubiteq; turbans fulciens laevo caput
 Omne advocavit robur, & doctam manum
 In osculum petivit: O seio soror,
 Prisci quid Amnon habeat Ammonis vides!
 Quod spirat unum vivit, & vitæ fidem
 Non retinet ultra. sola quod superest potes
 Vel arte trahere, fronte vel medica malum.
 Immane quantum præstat aspectus boni,
 Quantum soror is redditur membris vigor,
 Tepidisque fibris aciror pulsus micat.
 Iam chara possum. Verba præsentis stupent,
 Famulosque domini causa mutati movet.
 Dum turba missat, ore confuso rubor*

ACT I

Ardet

*Ardet repente, perq; torpentes genas,
 Latente serpit ignis occultus via,
 Omnemq; subita flamma pallorem fugat.
 Agiles retusas integrant oculi faces,
 Accuntq; radios: nec tamen passim vagos
 Orbes per omnem spargit incertus domum;
 Thamar sed una ducit obtutus Thamar.
 Hac fronte vultus errat, hac sola tenet
 Aciem morantem, lingua mox tremulas quatit
 Incerta fauces, vultq; nec vult proloqui.
 Hinc sudor artus frigidos gelidus lavat,
 Quassumq; glacie corpus alterna riget.
 Miramur omnes: quoque miremur magis,
 Illa illa, cuius ante conspectu calor
 Iuveni redibat, illa germano nocet
 Conspectu eodem. labitur rursus thoro,
 Primusq; membris languor attritis redit.
 Sic sole vivunt, sole demittunt comas
 Vrente flores. Promit interea dapes,
 Quas nec recusat ille, nec sumit tamen.
 Sed e sororis languidus pendens manu,
 Epulas reducto iussit inferri thoro.
 Mutata si quid forte conducat domus.
 Sin, ut suavis mulceat fractum quies,
 Morbisq; gratus semper in magnis sopor.*

C

Nec

*Ne turba noceat, pellimur servi foras.
Nunc sola thalamum virgo germani tenet,
Ministra somno fida fraterno soror.*

CHORVS.

*Somne, quo nullum miseri benigno
Dulcius cælo capiunt amantes
Murus, insani iuuenis furor em
Siste. flammata ruit ille mente
In nec auditum scelus Israeli;
Aut nota fallunt, potiusq; fallant;
Sitque non ficta cupidus quietis,
Qui thoro solam vacuo puellam
Nunc habet frater, potiturq; voti
Insolens puncto. Sopor & nocentes
Liberat noxa, sceleri q; somnus
Amovet vero scelus. Ausit Ammon
Impius dono placida quietis,
In nefas uti? quid ubique cautum est?
Ducit in culpam via tuta culpa,
Dum suos abdit laqueos Cupido.
Tutamen duri requies laboris,
Porcio nostra per amœna vitæ,
Quæ ducum vili diadema panno*

Splena

*Splendidum ex aquas: cui debet aris
Nereus tristes timeat kalendas:
Incubans una misero & beato
Nocte, laxator pie somne cura,
Qui gravi succo miseros & alta
Irrigas Lethe, tua virga nectar
Spargat, & leni medicata rore,
Temperet casu meliore fraudem.
Vera mentitam superet quietem;
Sitque non falsus sopor. O medullis
Dulce lenimen, reliquam pudoris
Sæculi mores! tibi somne curam
Credimus, & spem.*

ACT. QVART. SCEN. PRIM.

THAMARA. ABSALOMVS.

TH. A Verte vultum Phæbe, quadrigas retro
Illuc retorque, nox ubi lucem triplex
Nil latente tenuit. aut quo, cum dies
Processit olim prima, processit loco:
Post omne flammæ abde splendentes chaos,
Tuosq; vultus vultibus nostris nega.
Aut si novare fata naturam abnuant,
Nec causa luctus iusta sat nostri movet,

C 2

Qua

Qua qua perire detur, & pœna novum
 Nova piare crimen. Abreptam ferat
 Me me per astra turbo. quo ponunt specu,
 Aut unde vires integras Euri trahunt,
 In hunc recondar, maxque quærat simul
 Virgo & procella. Nulla tam tristis premet
 Fortuna, cui non vota se nostra offerant;
 Tantum latere liceat. Immanis Thabor,
 Et qui nivosis astra delibat iugis
 Silvester Hebron, tuque quem quondam suis
 Sinai tribunal statuit edictis Deus,
 Conferte moles. Saxa me solam obruant
 Densata solam. Publicum nunquam iacet
 Probrum sat alte. Sed nec obtendo integros
 Mores, nec insons deprecor virgo malum.
 Sim casta, sim pudica, sim legi innocens,
 Sim rapta, sim inculpata, sim quidvis magis
 Quam punienda: vigeat illasus pudor,
 Stuprator omne solus incurrat nefas,
 Tamen execrandum saculi crimen vagor.
 Patiendo culpam merui, & infelix scelus
 Potuisse ferre, sceleris explevit vicem.
 Materia pereat: illa (cur ultra ambigam)
 Sese placendo obstrinxit, & diris caput
 In quod nefandi fratris exarsit furor,

Devo.

Devovit: heu! heu! crimen hoc nullum putem,
 Movisse flammas? crimen hoc nullum putem,
 Traxisse forma forsitan invitum virum?
 Cur adeo lenta poscis in pœnam Deum,
 Proprijsq; virgo facilis indulges malis?
 Invadat istos carnifex oculos manus.
 Hinc prima turpes flamma concepit faces.
 Ungues eburnæ frontis excendant decus.
 Hic hæsit omnis improbi fratris calor.
 Cur nulla turpat pœna pellaces genas?
 Cur priscus oris perstat illa sistat?
 Immune necdum pectus in planctus patet,
 Et se papillis abstinet serus dolor?
 Quam te decebat virgo, dum virgo fores,
 Sublime pectus, vosq; quas primus tumor
 Non lacte, sed spe lactis inflabat tamen
 Leviter papillæ traxit extinctus pudor
 Decora illa secum: totque natura occupant
 Lamenta dotes. Transeat certe comas,
 Nec vellat illud verticis nostri decus,
 Doloris ardor quo meos vultus tegat
 Super sit aliquid, meque præripiat mihi
 Pars ista nostri. Quod tamen solers acus
 Flectens in artem struxit, & docta manus
 In mille iussit ire cincinnos labor

118/1

C 3

Turba

Turbetur omne: crinibus p^{er}sis suum
 Testetur ira crimen: hæc nobis coma
 Officia præstet. nubat obduetum caput
 Sparsiq; turpes pulveris sordes ferat.
 Unguenta sic pensemus, has pœnas odor
 A se reposcat. Restat etiamnum improba
 Tuos quod unguet debeat, heu segnis pudor!
 Hoc ergo læsam syrma virgatum decet?
 Nec ista totidem palla segmentis fluit,
 Quot in colores vernat? ultrices manus
 Sic sic pudicam vellite in partes togam:
 Sic sic puellam exuite. Quid porro querar,
 Novisq; noster suggeret lachrymis stupor?
 Iam mitto crimen: maius est aliud malum
 Quam crimen ipsum. crescit eiectæ dolor,
 Contemptus auget vulnus, & pelli foras
 Est scelere peius. Quam petam frater domum?
 Latebras pudori redde. Cur aures probrum?
 Vtriusque iuncta est causa, qua nostrum feram,
 Tuum sequetur facinus. O turpi nefas
 Gravius amore. Iam nihil stuprum queror!
 Vel iste latebras reddat infames amor.
 Spernit gementem durus, & turpem domum
 Negat sorori. Testor ultorem Deum,
 Testor parentem, vosque, quas nostras decet

Mare.

Movere lachrymas, Isaci testor nurus,
 Invita tardos prouli tectis pedes.
 ABS. Aut hebetat oculos error, aut urbem soror
 Incendit omnem, voce luctifica intonans.
 TH. Fugite scelestos, fugite conspectus sacros,
 Solo nocemus vultu, & impuro æthera
 Inficimus ore. Pendet in pœnas Deus,
 Et universos unius noxa trahet.
 ABS. Quas illa noxas quodve bacchatur scelus?
 TH. Quo se receptu læsus abstrudet pudor?
 Incesta castos virginum cœtus petam,
 Ingressa patris ipsa quos liqui thorum?
 Patrem revisam? perdidit natam parens,
 Vita pudorem fratris impendens meum.
 AB. Adibo. siste trepida, quo flectis gradum?
 Huc ora verte, fare, quid fratrem fugis?
 TH. Quis iste miseram rursus ad stuprum vocat?
 AB. Quis casus aures ad meam vocem obferat?
 TH. Omnem propinqui sanguinis vocem horreo.
 AB. Fratrem timere virgo suspectum potes?
 TH. Maioris ausit frater exemplo minor.
 AB. Perplexam mentem verba turbatam arguunt.
 Compose sensus, confer huc gressum soror.
 TH. Tutum remotis arbitris præsta locum.
 AB. Vel ede, quis te morbus infestet palam.

C 4

TH.

THA. Non iste morbi noster est crimen furor.
 AB. Forsan recepto pectus urgetur Deo.
 TH. Purum ille puri pectoris templum incolit.
 AB. Vacuum quid ergo postis arbitrij locum?
 TH. Hoc tu sororem frater, hoc frater rogas?
 AB. Vagatur animus, maior hic error latet.
 TH. Et hic pudori ponit insidias meo.
 AB. Tandem fatere, quidquid infauit premat,
 Tutamq; chari sequere germani fidem.
 TH. Blanditur audax, verba presentant stuprum,
 AB. Prodes coacta, ni volens prodas, malo.
 TH. A fratre cogi nil novi duco soror.
 AB. Vis hac salutem spondet. TH. Evertit prior.
 AB. Reddet decus. TH. Germanus hoc alter tenet.
 AB. Attolle vultum. TH. Mæsta non patitur diem.
 AB. Regale quisnam conscidit palla decus?
 TH. Rapti pudoris vindicant damnum manus.
 AB. Sparsas eadem nempe turbarunt comas.
 TH. Sic est. In omne dirus ultores dolor
 Armavit ungues corpus. AB. Infandum scelus!
 TH. Infame facinus autor infamis gravat.
 AMN. Effare nomen, cuius abscondis nefas.
 T. Amnō sorori. A. Quid? quid? T. Amnō. A. Sile.
 TH. Florem pudoris frater extorsit sua.
 AM. Et si recentis vulnus obsistat mali,

Expand

Expandere seriem. mentis abiecta, soror,
 Tegere dolorem sceleris alieni puro.
 Qui patitur edat, qui patrat velet nefas.
 THA. Necdum rigentis animus exersit metus.
 Haerent pudore verba. AB. Qua patitur dolor,
 Nostrag; referi scire, lectus, explica.
 TH. Ne desit aliquid ultimi exempli malo;
 A patre capiti. lectus est fraudi pater.
 Ad impudicos ille deductam thoros,
 Egro parare iussit Ammoni cibos.
 Hic ille furto commodo intentus loco,
 Ecce impudentem mutat egroto procurum,
 Veneremq; blandus ambit. at nobis coma
 Horrore surgunt, sanguinem densat metus.
 Fuga negabant copiam clausae fores.
 Clamare volui, prefferat vocem timor;
 Propius periculum donec extorsit preces,
 Vbi ille verbis robur adiunxit minax.
 Quo tendis, inquam, nesciat tantum nefas
 Dirumq; facinus, sanctum Iacobi genus.
 Amnon sororem? poena te juris later?
 Vecors pudendi pelle flagitij probrum.
 Nec ipsa tanti criminis labem feram,
 Et te per omnes differet populos scelus.
 Par innocentem tanget, & fontem nota.

Nunc

*Nunc te per illum, iure quem tangis parē,
Natis pius qui cuncta largitur, patrem,
Per spem futuram frater, insana, precor,
Dum rex rogatur, impetus mentis rege.
Det me petenti, siquid non crimen tuum,
Sed munus, Amnon. sola quod posco mora est.*

*Cassas amoris tendis indomito preces,
Subiecit Amnon. nexibus certis agam,
Violensque fructum Veneris erepta feram.
Dixit, nec ultra blandius, aut quales amans,
Sed vi coactos torvus amplexus petit.
Contra furebam fateor, & quamquam impari
Tamen pudica traximus lucta moram.
Sed vicit amens. vulneris tantum levis
Prelio, pudoris obtinet nostri decus.
Nil potuit ultra virginis victa furor.*

*AB. Agnosco miserum perditæ fatum domus,
Scelusque fratris. Pone lamentis tamen,
Etsi pijs iustisque, quem poteris modum,
Animi siquid castius corporis labem ferat.
Neu vitiet error unius totum genus.
Tacita interim peccata germani occule.
Animosa casus excussit virtus graves.
Quin si sa nobis, adibus nostris late,
Solitumque redde corpori ornatum soror.*

Potio-

*Potioris olim senties fratris fidem.
TH. Ibo dolores intima condam domo,
Vultusque luci mæsta furabor meos.
Suo sed iste maneat ornatus loco.
Hoc more nuptram, cultus hic frater decet.*

CHORVS.

*Votis si liceat precipitem Deum
Accussem populi, quem precibus suis
Obiecit toties, cui toties dedit
Insanis facilem seditionibus,
Flecti in perniciem se quoque publicam.
Exarsit stimulis prima rebellibus,
Respexitque focos ad Pharios fames,
Non impune quidem: sed poteras Deus
Aures indomito claudere luxui,
Nec tantis volucres mittere stragibus.
Infamem rivulum servat adhuc locus.
Quid mirum, patriæ si fidei potens,
Iurati que soli, nesciat improbum
Antiquis vitium moribus exui?
Vix ladi pietas ulterius patrum
Peccatis poterat. impietas nequit
Nostris ulterius: nec libet improbum
Privato populum pendere crimine:*

Com-

*Communes adeo nos furia premunt,
Et strepi sequitur flagitium Dei.
Regem futilibus concio vocibus
Imprudens voluit, bellag, gentium
Mortali auspicio sumere, moribus.*

*Illas ferre Noti debuerant preces;
Nec tantum monitis sancte resistere
Sed facto decuit. Cur pater abdicatis,
Et sceptrum dominos cedit in impares?
Pœna hoc non honor est. Deserimur Deus,
Aut ut vera loquar, deserimus Deum.
At non ille sui segniter asserit
Contemptum imperij, nec sat habet minus
Fulgus vaticinis flectere contumax;
Experti loquimur. Milisia probra
Sub primo quoties principe vidimus,
Effusi in celerem degeneres fugam?
Quid quod iugis aqua more ruit nefas
Aula, per populos: seq, licentia
Exlex insolita purpura mancipans,
Contagem innocuis civibus affricat?
Sic omnes vitium funditur in tribus,
Maiorumq, placet culpa minoribus.
Nec tantum notuit moribus integris
Perverse in dominum munificus Saul:*

*Sed quem sarta fides quem probitas Deo,
Et sanctus rigida iustitia tenor
Tuta conciliat dote modestia,
Immunem procerum flagitijs domum
Haut prestare potest, primaq, liberi
Seu regis faciunt crimina, seu ferunt.
Cernite quid sit sprevisse Deum!
Sic imperij freno relinquit,
Hominiq, suas tradit habenas!
Sic libertas offensa sacri
Iuris, leges vindicat aquas
Legum interitus querite tanto
Metuenda reo rostra. Superbas
Ridet pœnas designati
Dudum fastus principis audax.
Hac lege iugum subiere patres.
Æquum est dominos regesq, pati,
Quales misso pepigere Deo,
Duri monitis. Sero sero,
Nec jam primum, gens stulta sapit,
Et successum voti lachrimis,
Ut saepe, luit. Stant attonita
Nondum posito terrore nurus,
Omniq, Sion planetibus horret.
Non si monstris fecunda novis*

Sed

Muret

Mutet rerum natura vices;
 Seu turbato conversa polo
 Sidera currant, siue humanos
 Vtero fundat bucula partus,
 Aut serpentis pondera fædi,
 Sic concussam terreat urbem:
 Graviora ferunt omina mores,
 Nec regales tam dira lares
 Hæc hæc tantum portenta petunt.
 Illinc gentem manat in omnem
 Summo tanquam de fonte malum.
 Regum facinus norma minorum est,
 Sequiturque aula crimina vulgus.
 Sed pelle metus, & defungi
 Vno miseris da summo malo:
 Siue hoc pœna est, seu delictum,
 Iam patratum passumque sūt est:
 Scelerisq; suo sufficit ævo
 Hoc exemplum.
 At tu nostros accipe planctus
 Regina Thamar, planctus geminæ
 Quos inflexo vertice silvæ,
 Habitansq; cavis rupibus Echo.
 Vtunque ferunt cætera regni
 Vulnera cives, hæc tanta nequis

Flerè

Fleri salvo plaga pudore.
 Tuq; o geminos qui trahis vno
 Flumine fontes, scindens totum
 Medius regnum, merge o' sc: no
 Tam dira lacu; dignumq; atavis
 Redde nepotem. Non insuetas
 Istud veniet crimen in undas.

ACT. V. SCEN. I.

DAVID. ABSALOMVS.

DA. **A** Nceps dolo: is æstus, & dubium malum,
 Pariq; miserum pectus affectu tremens,
 Et vos in vtram nescia causam gena
 Lachrimis scatentes, publico etiamnum patrem
 Arcere decuit, donec in partes stupor
 Discretus irer: scq; perplexus dolor
 Plane expedisset, vtrius tandem malo
 Fletum imputaret. Luctus alterno feret
 Casu parentem: criminis nondum vacat
 Ius separare. Natus admisit nefas
 At nata passa est. Quid miser statuis patere
 Ignosce sceleri, sed vetat maius scelus,
 Inulta virgo. Pœna compe scat malum;
 Miseret furentis. Ecce quo claudar loco.

Ni

*Ni fm miser, vix esse iam possum pius:
 Et fm pius non desinam fieri miser.
 Ut umq; patiar, esse dum neutrum volo.
 Quid, quod resistat sancta maiestas patri,
 Regemq; lesi iuris imploret vigor?
 Mortem sororis lege stuprator ferat,
 Deo iubente. Iuris hoc custos negem?
 Alijsq; censor rigidus, ignoscam meis?
 Proh discipline vulnus, & magno nefas
 Populo piandum? Pugnat in regem pater,
 Rex in parentem. Poscitur frater neci,
 Sed pro sorore. Flagitat pœnam Thamar,
 Sed debet Amnon, Ecquis impendit pater
 Fratrem sorori? Restat hoc solum mihi,
 Et parricida dicar, & vindex simul.
 Nam leno dudum, pro pudor! stupro fui.
 AB. Præceps parentem fama concussit malo,
 Tanquam exprobraret. Primus infæstæ domus
 Quem fugere semper debuit, scrivit nefas.
 DA. Auspicia sceptri! Regna transcribat Deus
 In hunc paterna. digna privatus quoque
 Iam rege peccat, seq; generosus per hæc
 Elementa tanto præstitit sceptro parem.
 Robusta regni scelera credebam mei,
 Minisq; durus fecerat vates fidem.*

*Tu nate superas probra præludens patris;
Quid si imperares? AB. V lcerat luctus virum.*

Quid cernet ira? sine quo stabit dolor?

*DA. Accipio nostri generis haud vanam indolem;
Mæchum parentem natus incestus decet.*

Proles Iudæ nuptijs claris fave.

Firmantur ecce fata regalis domus;

Avo nepotes stirpe sincera soror

Ex fratre spondet. certior sceptris nequis

Hæres parari. Solue promissi Deum.

AB. Primus furentis impetus desat iat,

Mox lance iusta propius excutiet scelus.

*DA. O Ephrataeas inter illustris Thamar
Nuper puellas, cuius in vultu pudor*

Omnes modestæ sinxerat mentis notas,

Quo cessit illud floris extincti decus?

Regina casti marcet, heu marcet, chori,

Ut rure ponunt lilia extremo comas,

Radice lesa; siue cum languent rosa,

Quas unguis olim pollicis duri meti.

Necdum omne tristi Bethiehem planctu sonat?

Tribusq; lacrimis nostra bis senis præt?

AB. Ab sempiternis digna lamentis soror,

Pietate supera patris, Ammonis nefas.

Leuius dolet, cum quos ui pariter dolent.

D

DA.

q

DA. *At tu nefandi impure patrator stupri,
Quas in latebras inipsum merges caput?
Rimatur acer omne secretum Deus.*

*Non si novena involvat abreptum Styge,
Totoq; condai Orcus infamem sinu,
Frustreris iram. Cuncta scrutanti patent.
Nihil remotum est. penetrat ardentis furor
Per densa rerum, spissa, inaccessa, avia.
Locum ante cepit ultor (heu frustra fugax!)*

† *Quocunque curret crimen, occurret Deus,
AB. Pro seignis ira! quisquis ad pœnam gradu
Cunctante pergit, inq; vindictam Deum
Votus ab ipso lentus abducit polo,
Quantum remittit vlior ignavus reo!*

DA. *Sed quid querelis tempus insanis tero?
Quin ense viduo dextram, & imbellis pater
Relinquo sceptrâ legibus quisquis potest
Exuere natos, possit & regno exui.*

*Alienat omnes crimen, & pœnae scelus
Devincit aqua; iura confundit nefas;
Omnisq; regi natus est civis pio.*

*I lictor, aude vinculis diras manus
Cohibere iustis: claudat abreptum specus
Soloret rufus. dabitur impuro improbe
Nox par amor. Fuerit in nato, pater*

*Ne sit beatus; ut sit iniustus pater,
Non esse, faxo: passibus iunctis eant
Pœna atque crimen; siniq; qui dubitent, utro
Me fama sacris clarius seris ferat.*

Tam fœda sancta monstra pellamus domo.

AB. *Absolve si irpem genitor. hac sola est via,
Qua non nocentem liberaes noxa tribum.*

*Sed quid? quid iste mentis incerta estatus,
Variisq; trepidis vultus ostentat notis?*

Luçtatur animus secum, & harentis movet

Non una ratio pectus. intendit minas,

Rursum remittit. ira pietatem excutit,

Iramque pietas: pendet alterius polo

Soloq; vultus. solvit in vocem dolor,

Constringit idem verba. Num dubitas pater?

Absolvere est, damnare tam tarde nefas.

Erumpit ecce flumen, & multo natat

Humore barba. Segnius diducum dolet,

Pulsoq; primus impetu languet furor.

Captamus omnes aure sublata sonos.

DA. *Quid candidatum iuris æterni pater,*

Norma severa legis exacta premis?

Vt iustus aliquod poscat exemplum rigor,

Cur properet ira? saepe supplicium est mora.

Nam tortor animus interim autorem necat.

*Pœnamq; acerbat semper occurrens Deus.
 Illum scelestæ mentis infestant cruces
 Iam nunc, nec uno vapulat dirus malo.
 Morbo metuq; fractus, aspectum patris
 Præ morte trepidat. AB. Ecce, solvuntur mina,
 Pariterq; leges: seqq; dum transit nefas,
 Totamq; genitor implicat pœna tribum.
 Bis capte morbo! gratia affectat locum
 Languore eodem, quo dedit sceleri locum.
 DA. Cur adeo tantus facta recolenti sua
 Insurgat ardor? Iure num summo Deus
 In tam minacem lege decidit patrem?
 Flos ille nostræ est stirpis, ac primum decus,
 Et iuris hæres. Cuncta pervertam ferox,
 Immitis, atrox? liceat exemplo Dei
 Præcidere aliquid, & quod extremum est, dare
 Nato dolenti. Durus hoc genitor negem?
 Quid si hoc negasset crimini nostro Deus?
 AB. Cur sceptra differs? cur sacrum necdum caput
 Ammonis, ambit candidi vincli decus?
 Qui scelere vicit, iure cur cedat patri?
 DA. Iamq; in dolorem erumpat ut verum pudor,
 Quis sceleris autor? unde tam fœdum nefas?
 Suone natus impetu, an fatoruit?
 Sic sic fidelis explicat vates minas,*

Et

*Et rite ab ipsi, laribus orditur Deus.
 Spurus pudendas vindicat flammæ amor. 102
 Equata pœna est crimini, impuro patri
 Dignum reposuit ultor e cælo malum.
 Manes Hethæi regiam infestant domum.
 Nec hic furoris (novimus vatis fidem)
 Dabit ira finem. primus in pœnam gradus
 Hinc elevatur. Cadibus necdum domus,
 Necdum cruore nostra fraterno nata?
 Necdum paternos natus invadit thoros?
 Mater petenda est. mater incesto vacat.
 Quis tam superbi surgit in palmam stupri?
 Quem dira tanta fata dignantur malo?
 Men' punientem puniam ut natum pater?
 Quid si repugnat numen, & foveat scelus,
 Aliud eadem vulnus adduplicans manus?
 AB. Quam cito ferocem vanus infragit dolor,
 Facilemq; mollis cessit in luctum pater!
 Emergit Ammon. pronus in veniam iacet
 Miserantis animus: seqq; quod victus solet
 Affectus, ultro sceleris in partem inserit.
 Aliudne tanti restat augmentum mali?
 Sibi ipse crimen imputat nati parens.
 Quem nos. sed ore spectat erecto Deum,
 Duplice scq; genitor tendit ad cælum manus.*

D 3

Do-

Domini modestum nempe gratatur nefas.

DA. *Te te supreme rector, ad cuius pedes,
Et si pudendus, se meus sternit dolor,
Deposco supplex. Sive te servi iuvet
Pastoris ille primus abiecti status?*

Donante seute regis illustris nitor,

*Scoptrique placeat sancta maiestas mei?
In qua reservas mentis afflictæ senem?*

*Si pœna, nostri sceleris, est nati nefas,
Tuq; juvenis crimen arbitrio fluit,
Nullus parenti restat irato locus:*

*Suis sed ipse traditus diris iacet,
Miser atque inultus. hoc ad exemplum mihi*

Si reliqui current, teq; sic carptim iuvat

Secare longos regis invisi metus,

Pietatis cheu munus evertes tue,

Tuumq; pœnas hostis ad numen meas

Referet superbus: teq; qui reges legis

Sic puniendos, legere clamabit Deus

Nescire reges. hæret infamis quidem

In me reatus, meq; responsis Nathan

Obnoxium (fatemur) horrificis tenet.

Gaudere nostro non tamen debet malo

Infestus Amnon, sive qui gentem tuam

Andax profano despicit fastu Moab.

Nec

*Nec tu Iehova, futa si præstes, potes
Expandere ultra bilis inflata impetum:
Neq; enim, benigne, tollat ut natum pater
Te velle credo. legis interpres tua,
Moriem remittis, regna cum spondes Deus.
Sit morbus illi pœna, sit mordax metus,
Suumq; patrius ponat hic finem dolor;
Donec pudendus excutit pectus faces,
Membrisque robur reddit afflictis salus.
Quod cumq; nato largiar, fatis dabo.*

ABSALOMVS.

*N*isi interesset cara vindicta soror
Premi dolorem, poterat ardentis ferox
Se prodere animus, meq; commoti patris
Ingerere lachrimis. Ira sed melius latet.
Occulta stimulos odia maiores habent.
Nec me parentis languor affecti morvet.
Nos animat ætas, nosler implebit furor
Quodcumq; patri deerit. Vt fratris nefas
Inefficacis expient planctus senis!
Heu prisca virtus, tuq; quam fædo situ
Pietas, ruentis imperi sordes premunt,
Nullus veterum mentis excutiet vigor?
Cum tela molli dura tractamus manu,

Ferre-

Ferroque trepidum cingimus forti femur?
 Stringatur ensis. Ducat hunc ducat pudor
 Quemcumque in hostem. Cernis ut nullo sequar
 Coacta nisi lamina ardentem maxum
 Implerit ultro? Crimen in cladem solet
 Trahere innocentes. Publicum certe metum
 Vel nos luamus. Iura nec fratris moror;
 Sororis ille iura violavi prior.
 Hoc Alsalomi negligat virtus probrum?
 Non sic iacemus. Audiat nostras Deus,
 Quocumque cæli fulminet templo, minas,
 Minisque faveat. Virgini læsa sacrum
 Hoc esto ferrum: atque ista germanæ decus
 Violenta fratre dextra transfoeso asserat.
 Testor Iehovam! Speret a nobis soror,
 Quod fida quondam præstitit fratrum manus
 Nata Iacobi. Cedat ut Dina Thamar?
 Patria Sichemus solvat excisa stuprum?
 Amnon triumphet? nosque sublimi insolens
 Ab arce spectet? Ecce quem vates canant!
 Quem fata signent! Regis hic titulum gerat,
 Gentemque turpi nobilem infamet iugo.
 Ut nos feramus. facilis hoc tellus feret,
 Suis severa moribus, nostris iners?
 Tales colonos magne deducis Deus,

Idemne

Idemne ut alios exspuat rursus solum?
 At non inultum cecidet in ventos nefas
 Tacitique cunctos tanget assensus malum.
 Iterum Iehovam testor, ac cælum invoco!
 Sed ira clauso tuta condatur sinu
 Neutramque sese prodatur in partem dolor.
 Credat necesse est ut meis pateat dolis.
 Quod non timetur altius telum ferit.
 Quo ius pudorque vergit, huc vergat fides.
 Det iste pœnas sceleris infandi reus
 Nobis, sorori, legibus, regi, deo.

FINIS.

MINDÆ OPERARVM.

In præf. post *populi*. claudē parenthesin. ibid. *præmunendam* pag. 7. nota
 Interrogandi post *terre*. pag. 15. *Atham*. ibid. *Permissis*. ibid. *dextera*.
 17. *Astarches*. 18. tolle subdiuinctionem post *manus*. & pone comma post
uenens. 19. cum *natis*. 20. *falci*. 21. *custiqueque*. 22. *tollet*. 23. *a. rior*.
 25. *quacunq̃ue*. 26. dele *NVNTIVS*. 27. pro *NVN*. pone *SEN* 29. *illa cum Ammon*
timet include parenthesi. 37. *illasi status*. 47. *ferre*. 48. nota admirandi
 post *piandus*.